गते युद्धायनिर्गते त्वयि सन्निकृष्टेसतिबलावमर्दैः अनेकबलप्रमथनैर्हेतुभिः शांतशत्रुः उपशांतबलःशत्रुः यथा शाम्यति क्षीणोभवति तथात्मबलं परबलंच समीक्ष्यारभ स्व बलावमर्दैरितिशांतशत्रुरितिपाठे इतिकतकः ॥ बलावमर्दइतिशांतशत्रोइतिचपठित्वा हेऽस्त्रभृतांवरिष्ठ त्वयि युद्धाय गते सन्निकृष्टे हनूमत्समीपंप्राप्ते बलावमर्दः सेना नाशोयथा शाम्यतिनभवति तथारभस्वेत्यर्थइति तीर्थः ॥ १० ॥ अथतत्र सेनादिपरिग्रहोव्यर्थइत्याह ॥ नवीरेति ॥ हेवीर सेना नयाह्या यतस्तागणशः संघशश्च्यवंति पलायंते नश्यंतिच ॥ तथा विशालसारं अतितैक्ष्ण्यकाठिन्यवत् अतएव वज्रं तत्तुल्यं आयुधजालमादायापि न प्रयोजनं गणशः प्रयुक्तस्य तस्यापि प्रच्यवादेव गणशो च्यवंतीत्यत्रोत्वमार्षं कुतस्तत्राह॥ नेति मारुतापत्यस्य मारुतस्यगतेः सामर्थ्यस्य प्रमाणं परिच्छेदः एतावद्बलंनिगृहीतुं शक्तइतिपरिच्छेदोनास्ति ॥ अतोलोकं निखिलमपि बलंतस्याकिंचित्करमित्यर्थः ॥ किंचाग्निकल्पोग्नितुल्योसौकरणेनशस्त्रादिरूपेण हंतुं न शक्यः ॥ जयत्यतिबलोरामइत्येतद्घोषणसमये हनूमांच्छत्रुसैन्यानां निहंतामारुता

बलावमर्दैस्त्वयिसन्निकृष्टेयथागतेशाम्यतिशांतशत्रुः॥तथासमीक्ष्यात्मबलंपरंचसमारभस्वास्त्रभृतांवरिष्ठ॥१०॥नवीरसेनागण
शोच्यवंतिनवज्रमादायविशालसारम्॥नमारुतस्यास्तिगतिप्रमाणंनचाग्निकल्पःकरणेनहंतुं ॥ ११ ॥ तमेवमर्थंप्रसमीक्ष्यसम्य
क्स्वकर्मसाम्याद्धिसमाहितात्मा॥स्मरंश्चदिव्यंधनुषोस्यवीर्यंव्रजाक्षतंकर्मसमारभस्व॥ १२॥

त्मजइत्युक्तेरिह रावणस्य मारुतस्येत्युक्तिर्नास मंजसा पराक्रमातिशयदर्शनादुत्प्रेक्षामात्रेणतु किंचिद्भूतमितिप्रागुक्तं केचित्तु गणानूशोचयतीतिगणशोक् हनूमान्तस्मिन्सेनाः नावंति ततोनरक्षंतीत्यर्थइतिवदंति ॥ तत्रा वते स्त्रायतिसमानार्थत्वात्पंचमीप्राप्तौसप्तम्यार्षी नवोत्ववदेवं विशालसारमित्यत्र विशअमलसारमितिछेदंकुर्वंति अलसारं कुंठसारं वज्रं तत्तुल्यमप्यायुधमादाय नविश रणंन प्रविशेतिचव्याचक्षते॥अलतेर्धातोः पर्याप्त्यर्थत्वेन पर्याप्तसारमिति व्याख्यातुंयोग्यं कुंठत्यर्थस्यततोऽलाभात् ॥११॥ किंबलावष्टंभेन गंतव्यमितिशंकायां तत्सविशेषमुपदि शति तमिति ॥ तं मदुक्तमर्थं एवमेव प्रसमीक्ष्य एवमेवतत्त्वमितिनिश्चित्य स्वकर्मसाम्यात्स्वेनैव कर्मणःप्रकृतकार्यस्य साम्यात्सिद्धेः संपादनीयत्वात्त्वं समाहितात्मा समा हितचित्तोभूत्वाऽस्यविषये दिव्यं धनुषोवीर्यं दिव्यास्त्रमोक्षसामर्थ्यं स्मरन्निश्चिन्वन्व्रज ॥ गत्वाचाक्षतं परकीयप्रहारहीनं यथाभवतितथा शत्रुपराभवकर्मारभस्व ॥ १२॥